

Mother's Day :

My Mother

(With affection, offered to all mothers, especially Vietnamese ones)

*

I grew up on a piece of land
Which, now, is very far from my sight.
About it,
I'd like to talk with you, my dear friends,
But I can't find out any words to write.

*

From this side of the Pacific Ocean,
Incessantly I have been thinking
Of my beloved natal country;
Like a battleship on the vast sea,
It had been, with sorrow, gradually sinking.

*

My Fatherland had been devastated by terrible wars
That also destroyed all my childhood's memories:
Valleys, villages, fields and cities,
But the greatest is surely My Mother,
The image of an oriental woman
Immolating her whole life for husband and children.

*

I've lost the most valuable part of my life,
Since the highest sweltering period of wars,
But she never disappears from my sight.
It made me cry at this moment: Oh, Mother!

*

California – U.S.A.

Phan Duc Minh

- Member of the International Society of Poets.
- Outstanding figure in Literature 2004 of Asian
community & ASIA journal in San Diego, California

Phỏng dịch:

Mẹ tôi

*

- Mến tặng các Bà Mẹ, nhất là các Bà Mẹ Việt Nam .

*

Lớn khôn từ một mảnh đất
Bây giờ xa quá đi thôi,
Tôi muốn nói lên với những người thân nhất
Mà sao tìm mãi vẫn chẳng ra lời.

*

Bên đây bờ Thái Bình Dương,
Tôi hoài nhớ đến Quê Hương,
Như một chiến thuyền nổi trên biển rộng
Dần dần chìm xuống một cách đau thương.

*

Cuộc chiến ngày nào thiêu hủy Quê tôi,
Phá tan thành thị, làng xóm, nương đồi.
Cướp mất của tôi biết bao kỷ niệm,
Nhưng cao quý nhất phải là hình bóng Mẹ tôi,
Hình ảnh Đông Phương của người phụ nữ,
Hạnh phúc chồng con, quên cả cuộc đời.

*

Tôi đã mất đi niềm cao quý nhất
Từ khi chiến tranh long trời lở đất,
Nhưng hình bóng Mẹ suốt đời còn mãi trong tôi,
Mỗi năm, giờ này, tôi gọi: Mẹ ơi !

*

San Diego – California

Phạm Ngọc Nhiễm